

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติของเกษตรกรแบบโรงเรือนปิดในโครงการรับจ้างเลี้ยงไก่เนื้อในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

ผู้เขียน นายธีรวิทย์ ทองวรรณ

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ชัย พัฒนพงศา	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ คุณหญิง ณ ลำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชค มิเกล็ด	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติของการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิด ของเกษตรกรในโครงการรับจ้างเลี้ยง (2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรกับความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิด (3) ปัญหา อุปสรรค และความต้องการของเกษตรกรในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิด

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เกษตรกรผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการฟาร์ม และเป็นผู้จัดการการเลี้ยงไก่เนื้อเองไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ โดยการประเมินของนักสัตวบาลส่งเสริมของบริษัทแบบโรงเรือนปิดในโครงการรับจ้างเลี้ยงของบริษัทกรุงเทพผลิตผลอุตสาหกรรมการเกษตร จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน ซึ่งมีเกษตรกรทั้งสิ้นจำนวน 82 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด การทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Method) และใช้ค่าทดสอบ t-test

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 45.26 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่เนื้อกับบริษัทเฉลี่ย 7.49 ปี รายได้

รวมก่อนหักค่าใช้จ่ายของครอบครัวในรอบ 1 ปี เฉลี่ย 168,641.46 บาท/ปี จำนวนไก่เนื้อต่อรุ่นที่เลี้ยงทั้งหมดในฟาร์มเฉลี่ย 6,976.51 ตัว มูลค่าของโรงเรือนและอุปกรณ์การเลี้ยงไก่เนื้อเฉลี่ย 612,436.59 บาท การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่สัตวบาลของบริษัทเฉลี่ย 4.46 ครั้ง/เดือน การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ของทางราชการเฉลี่ย 2.68 ครั้ง/ปี สำหรับการรับข่าวสารเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่เนื้อได้รับจากหนังสือพิมพ์เฉลี่ย 2.89 ครั้ง/ปี จากนิตยสาร-วารสารเฉลี่ย 1.23 ครั้ง/ปี และจากเอกสารอื่นๆเฉลี่ย 2.43 ครั้ง/ปี

ความรู้ในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดอยู่ในระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.85 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1.00 คะแนน และพบว่าความรู้ในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับจำนวนครั้งในการรับข่าวสารเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่เนื้อจากเอกสาร

ทัศนคติในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดเป็นทัศนคติที่ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.665 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3.000 คะแนน และไม่พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดของเกษตรกร

การปฏิบัติในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.283 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3.000 คะแนน และพบว่าการปฏิบัติในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดของเกษตรกรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการศึกษา และรายได้รวมก่อนหักค่าใช้จ่ายของครอบครัวเกษตรกร

ปัญหา และความต้องการในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดที่เกษตรกรระบุนามากที่สุดคือ ปัญหาขาดแคลนเงินทุน ปัญหาผลการเลี้ยงไม่ดี ความต้องการให้ลูกไก่มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม และความต้องการได้รับการอุดหนุนเงินทุนในการเลี้ยงไก่เนื้อจากทางราชการ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้คือ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดฝึกอบรม และจัดทำสื่อการส่งเสริมรูปแบบต่างๆในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดที่มีความเหมาะสมกับเกษตรกรให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ระดับของความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในการเลี้ยงไก่เนื้อแบบโรงเรือนปิดของเกษตรกรเพิ่มขึ้น หรือมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Thesis Title Knowledge, Attitude and Practices of Farmers in an Environmental Control Houses in the Contract Broiler Project in Chiang Mai and Lamphun Province

Author Mr. Teerawit Tongwon

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Narinchai	Patanapongsa	Chairperson
Assoc. Prof. Dusdee	Nalampang	Member
Asst. Prof. Dr. Choke	Mikled	Member

Abstract

The objectives of this research were : 1) to study knowledge, attitude and practices of farmers in an Environmental Control Houses in the contract broiler project 2) to analyze the relationship between the personal factor, socioeconomic and knowledge, attitude and practices of farmers in an Environmental Control Houses 3) to study problems and needs of farmers in an Environmental Control Houses.

The population of this research were 82 of broiler farmers who managed over 80 percentage of the business on their own (estimated by extension agents of Bangkok Agro-Industrial Products Public co., Ltd.) Statistical techniques used were percentage, frequency, mean, standard deviation, minimum, maximum values, Multiple Regression Analysis with Stepwise method and t-test.

It was found that most of farmers were male who were averagely 45.26 years old and had primary education. The average experience of contract broiler project was 7.49 years. The

average income was 168,641.46 baht/year. The average amount of broiler per farm was 6,976.51. The average budget of Environmental Control Houses was 612,436.59 baht. The average communication with extension agents was 4.46 times/month. The average communication with to government official was 2.68 times/year. Farmers received broiler information from newspaper averagely 2.89 times/year. Farmer received broiler information from journal averagely 1.23 times/year. Farmer received broiler information from paper averagely 2.43 times/year.

The average farmer's knowledge on broiler management was high (0.85 of total score 1.00). There were significant correlation between the average farmer's knowledge on broiler management and the frequency of receiving broiler information from paper.

The average farmer's attitude on broiler management was 2.665 of total score (3.000). There were non significant correlation between the management of broiler.

The average farmer's practices on broiler management was 2.283 of total score (3.000). There were significant correlation between practices education and practices income.

Most of farmers also had problems such as lacking of capital, loss of process from management of broiler, needed high quality younger broiler and needed supporting budget from government.

Recommendation from this study were that involved government official and the private sector should use suitable media to give knowledge to broiler farmer to increase the level of knowledge, attitude and practices of farmers in Environmental Control Houses more efficiently.